

3. Хаммер М., Чампі Дж. Теорія реінжинірингу. Журнал Європейської економіки. 2018. № 1. С. 175–184.

4. Колосінський Є.Ю., Колосінська М.І. Сучасні методи оцінки комерційної нерухомості в Україні. Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки. 2016. № 3-4. С. 83–93.

Воротюк В.О.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

СВІТОВИЙ ДОСВІД РЕАЛІЗАЦІЇ ІНСТИТУЦІОНАЛЬНОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

У процесі запровадження корпоративної соціальної відповідальності підприємствами України широко застосовується міжнародний досвід. Великі корпорації США здійснюють соціальні програми, які за своїми масштабами та напрямками ще недоступні для підприємств України. Крім того, в США сформовано інституційну структуру, що стимулює розвиток соціальних проєктів корпоративним сектором. Частиною такої структури є спеціальні програми, що спрямовані на розв'язання широкого спектру соціальних проблем. Існує і Глобальна мережа, що підтримує та визначає цілі корпоративної соціальної відповідальності. До елементів такої Глобальної структури слід віднести Цілі тисячоліття, що було реалізовано у 2000-х рр., Глобальний договір ООН, що спонукає підприємства усіх країн на добровільній основі запроваджувати корпоративну соціальну відповідальність та поширювати інформацію про цей досвід на інформаційній платформі ООН та ін. З 2000-х рр. такі інституційні структури почали активно працювати і в інституційно-управлінському середовищі в Україні.

Сучасна геополітична та гео економічна ситуація в Україні призвела до згорання традиційних процесів корпоративної соціальної відповідальності на підприємствах України. Вітчизняні підприємства в сучасних умовах проведення військового конфлікту трансформували механізми здійснення соціальних проєктів.

Соціальні проєкти підприємств на теперішній час переорієнтовано на допомогу Збройним Силам України. Підприємства України в сучасній ситуації допомагають фронту фінансово, надають послуги для Збройних сил України, підтримують своїх працівників, що служать у лавах Збройних сил України та допомагають їх сім'ям. Певна кількість підприємств постачає засоби захисту на фронт та для цивільного населення, що пере-

буває в зоні військового конфлікту. Соціальні стандарти діяльності підприємств знаходять своє інституційне оформлення на теперішній час в діяльності міжнародних організацій. Однією з провідних організацій, діяльність якої формує процеси корпоративної соціальної відповідальності є Міжнародна організація праці. Конвенції, угоди цієї та інших міжнародних організацій шляхом імплементації в практику діяльності вітчизняних підприємств повинні підняти рівень реалізації корпоративної соціальної відповідальності в Україні.

На урядовому рівні Корпорація національних і громадських послуг, більш відома як AmeriCorps, [1] «створила Фонд соціальних інновацій, з метою забезпечення соціальних інновацій по всій країні, а Федеральний уряд виступає як каталізатор цього процесу». Крім надання грантів ініціативам, він підтримує їх за допомогою зовнішньої та об'єктивної оцінки впливу, отримуючи таким чином уявлення про ефективність програм, що реалізуються. Отримані знання є ресурсом для побудови успішних програм у майбутньому. З моменту свого створення в 2009 р. Фонд разом із партнерами з приватного сектору інвестував понад 1 млрд доларів у програми корпоративної соціальної відповідальності. Відповідний веб-сайт висвітлює широкий спектр фінансованих проєктів.

У списку Forbes 30 соціальних підприємців, є багато цікавих соціальних підприємств, одне з яких «Прапор міста». Американська компанія створює програми та веб-сервіси для розширення участі громадян і розробляє програми для цифрової інтеграції та інновацій громадянського суспільства. Бачення компанії полягає в тому, щоб створити «більш інклюзивні та прозорі відносини між громадянським суспільством та урядом» [2] Одним із соціальних продуктів є додаток Cityflag 311, який дозволяє громадянам стати активними учасниками вирішення проблем, які вони знаходять у своїх кварталах.

Також у списку Forbes є компанія «Корал Віта», яка працює над відновленням і збереженням пошкоджених або вимираючих рифів. Компанія вирощує різноманітні корали, стійкі до мінливих умов (наприклад, потепління або підкислення), і пересаджує їх у загрозові рифи, для яких вони є рідним середовищем. Корали вирощують на наземних фермах зі значно швидшими темпами зростання, ніж у природі. Також компанія надає можливість розпліднення уламків коралів, мобілізації індивідуальних пожертв від інвесторів. Корпорація реінвестує більшу частину свого прибутку в підтримку коралових рифів.

Європа стикається з найбільшими проблемами досягнення цілей сталого розвитку у сферах сталого харчування та сільського господарства, клімату і біорізноманіття, у зміцненні конвергенції рівня життя у своїх країнах і регіонах і має прискорити прогрес у досягненні багатьох цілей.

Найкращі показники досягнення цілей сталого розвитку у Фінляндії. За нею йдуть дві країни також із Північної Європи – Швеція та Данія. Проте, як і решта Європи, ці країни стикаються зі значними проблемами досягнення цілей сталого розвитку у сферах сталого харчування та сільського господарства, клімату та біорізноманіття, частково через негативні міжнародні процеси такі, наприклад, як вирубка лісів. Темпи прогресу щодо багатьох цілей, як правило, надто повільні для досягнення встановлених орієнтирів до 2030 року та Паризької кліматичної угоди до 2050 р. Країни-кандидати досягають значно нижчого рівня середніх показників у ЄС, хоча і досягли прогресу до настання пандемії.

Протягом найближчих років дуже важливо, щоб всі країни-члени ЄС систематично і чітко включали цілі сталого розвитку у процес відновлення, плани стійкості та щорічні програми реформ. Європейський план має бути далі розроблений за відповідним проектом, у той час як Пакт стабільності та зростання має бути перетвореним на пакт про Сталий розвиток, який реалізує Зелену угоду на практиці для досягнення цілей сталого розвитку та досягнення кліматичної нейтральності. Учасники Програми сталого розвитку з наукових кіл, громадянського суспільства і бізнесу повинні бути повністю залучені до цього процесу.

Консультаційні механізми Європейського плану та відповідні національні програми повинні реалізувати Зелену угоду та досягти цілей сталого розвитку. ЄС доведеться мобілізувати громадськість та приватні кошти, у тому числі за рахунок нових загальноєвропейських джерел надходжень. Ці власні ресурси слід використовувати не лише для дострокового погашення запозичень, але й для формування нових проєктів. Можливим елементом розвитку програм стратегічних орієнтирів у Європі та США стануть корпоративні програми та внески корпорацій до фондів, що опікуються питаннями досягнення цілей сталого розвитку.

Список використаних джерел

1. The AmeriCorps Network (AmeriCorps State & National) consists of local, regional, and national organisations who are committed to using national service to address critical community needs in education, public safety, health, and the environment. URL: <https://www.nationalservice.gov/>

2. Actionable community insights, simplified. URL: <https://heyirys.com/>

3. Сазонець О.М., Терєбій А.А. Запровадження маркетингової цінової політики на торговому підприємстві. 30 років Незалежності: здобутки та перспективи розвитку маркетингу в Україні: монографія / за заг. ред. А.О. Старостіної. Київ: Інтерсервіс, 2022. 339 с.